

מסכת נזיר

פרק ב

א. הריני נזיר מן הגרוגרות ומן הדבילה, בית שמאי אומרים, נזיר, ובית הלל אומרים, אינו נזיר. אמר רבי יהודה, אף כשאמרו בית שמאי, לא אמרו אלא באומר הרי הן עלי קרבן:

ב. אמר, אמרה פרה זו הריני נזירה אם עומדת אני. אמר, הדלת הנה הריני נזיר אם נפתח אני. בית שמאי אומרים, נזיר, ובית הלל אומרים, אינו נזיר. אמר רבי יהודה, אף כשאמרו בית שמאי, לא אמרו אלא באומר הרי פרה זו עלי קרבן אם עומדת היא:

ג. מזגו לו את הכוס, ואמר הריני נזיר ממנו, הרי זה נזיר. מעשה באשה אחת שהיתה שפורה ומזגו לה את הכוס, ואמרה הריני נזירה ממנו, אמרו חכמים, לא נתפונה אלא לומר הרי הוא עלי קרבן:

ד. הריני נזיר על מנת שאהא שותה יין ומטמא למתים, הרי זה נזיר ואסור בכלן. יודע אני שיש נזירות אבל איני יודע שהנזיר

אָסור בַּיָּיִן, הָרִי זֶה אָסוּר. וְרַבִּי שְׁמַעוֹן מַתִּיר. יוֹדֵעַ אֲנִי שֶׁהַנָּזִיר
אָסוּר בַּיָּיִן אֲבָל סָבוּר הָיִיתִי שֶׁחֲכָמִים מַתִּירִים לִי מִפְּנֵי שָׂאִין אֲנִי
יָכוֹל לַחְיּוֹת אֲלֵא בַּיָּיִן, אוֹ מִפְּנֵי שֶׁאֲנִי קוֹבֵר אֶת הַמֵּתִים, הָרִי זֶה
מַתִּיר. וְרַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹסֵר:

ה. הָרִינִי נָזִיר וְעָלִי לְגִלְחַת נָזִיר, וְשָׁמַע חֲבֵרוֹ וְאָמַר וְאֲנִי וְעָלִי לְגִלְחַת
נָזִיר, אִם הָיוּ פְקָחִים, מְגַלְחִים זֶה אֶת זֶה. וְאִם לֹא, מְגַלְחִים נָזִירִים
אַחֲרֵיהֶם:

ו. הָרִי עָלִי לְגִלְחַת חֲצִי נָזִיר, וְשָׁמַע חֲבֵרוֹ וְאָמַר וְאֲנִי עָלִי לְגִלְחַת חֲצִי
נָזִיר, זֶה מְגַלְחֵת נָזִיר שְׁלֵם וְזֶה מְגַלְחֵת נָזִיר שְׁלֵם, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר.
וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, זֶה מְגַלְחֵת חֲצִי נָזִיר וְזֶה מְגַלְחֵת חֲצִי נָזִיר:

ז. הָרִינִי נָזִיר לְכַשְׁיָהּ לִי בֶן, וְנוֹלַד לוֹ בֶן, הָרִי זֶה נָזִיר. נוֹלַד לוֹ
בֵּת, טְמֵטוֹם, וְאַנְדְּרוֹגִינוֹס, אֵינוֹ נָזִיר. אִם אָמַר, כְּשֶׁאֶרְאֶה, כְּשֶׁיִּהְיֶה
לִי וָלֵד, אֶפְלוֹ נוֹלַד לוֹ בֵּת, טְמֵטוֹם, וְאַנְדְּרוֹגִינוֹס, הָרִי זֶה נָזִיר:

ח. הִפִּילָה אִשְׁתּוֹ, אֵינוֹ נָזִיר. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, יֹאמַר, אִם הָיָה בֶן
קִנְיָא, הָרִי אֲנִי נָזִיר חוֹבָה. וְאִם לֹא, הָרִי אֲנִי נָזִיר נִדְבָה. חֲזָרָה
וְיִלְדָה, הָרִי זֶה נָזִיר. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, יֹאמַר, אִם הָרֵאשׁוֹן בֶּן
קִנְיָא, הָרֵאשׁוֹן חוֹבָה וְזוֹ נִדְבָה. וְאִם לֹא, הָרֵאשׁוֹן נִדְבָה וְזוֹ חוֹבָה:

ט. הָרִינִי נָזִיר, וְנָזִיר כְּשִׁיחָהּ לִי בֵן, הִתְחִיל מוֹנֶה אֶת שְׁלוֹ וְאַחֵר
כָּךְ נוֹלַד לוֹ בֵּן, מִשְׁלִים אֶת שְׁלוֹ וְאַחֵר כָּךְ מוֹנֶה אֶת שְׁל בְּנוֹ. הָרִינִי
נָזִיר כְּשִׁיחָהּ לִי בֵן וְנָזִיר, הִתְחִיל מוֹנֶה אֶת שְׁלוֹ וְאַחֵר כָּךְ נוֹלַד לוֹ
בֵּן, מִנִּיחַ אֶת שְׁלוֹ וּמוֹנֶה אֶת שְׁל בְּנוֹ, וְאַחֵר כָּךְ מִשְׁלִים אֶת שְׁלוֹ:

י. הָרִינִי נָזִיר לְכִשְׁיָהּ לִי בֵן, וְנָזִיר יָמָּה יוֹם. נוֹלַד לוֹ בֵּן עַד
שִׁבְעִים, לֹא הִפְסִיד כָּלוּם. לְאַחֵר שִׁבְעִים, סוֹתֵר שִׁבְעִים, שְׁאִין
תִּגְלַחַת פָּחוֹת מִשְׁלִשִׁים יוֹם: